

Utkast 28.03.17

Diakoniplan

med forslag til satsingsområder i og utenfor menigheten

Diakoniplanen tar utgangspunkt i Jesu liv og gjerning. Den er et forsøk på å si noe om hvem Jesus oppfordrer oss til å være og hva han oppfordrer oss til å gjøre – i Lyngdal – som menighet og som enkeltkristne. Planen peker på mulige tiltak både innad i menigheten og utad i lokalsamfunnet.

Innhold

1. Jesu «diakonia» - hva er diakoni?	2
2. Apostlenes «diakonia»	3
3. Inkarnasjon og det dobbelte kjærlighetsbud	3
4. Diakoniens innhold og fokus	4
5. Diakoni og menighet	5
6. Forslag til satsingsområder innad i menigheten	6
7. Forslag til satsingsområder utad i lokalsamfunnet	7

1. Jesu «diakonia»

Vi finner beskrivelsen i Apostlenes gjerninger 10:37-38. Her beskrives Jesu gjerning og hoveddelene av hva den inneholdt. Det var at han gikk rundt og gjorde *vel og helbredet* de som var underkuet av det onde – i alle former. Utgangspunktet var at Jesus ble salvet med Ånd og kraft for å gjøre denne gjerningen.

Jesu svar på Johannes sitt spørsmål om hvem Jesus egentlig var eller om han var den som skulle komme (Messias) – var følgende: *Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser.. Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige* – Matt 11:4-5. Dette sier først mye om Jesu helbredelse gjerning og deretter at han kom for gi alle slags mennesker det som var viktig. Jesus nevner også at dette kan virke provoserende på noen, men at den som følger i Jesu fotspor vil bli velsignet av det.

En historie som Jesus forteller som setter den hjelpende gjerning i et viktig lys er historien om den *barmhjertige samaritan* – Luk 10:25-37. Her sies mye om den som utøver en diakonal gjerning. Det krever av og til en risiko og en innsats mange ikke er villig til å gå inn i. Jesu oppfordring i slutten av historien er likevel tindrende klar: *gå du og gjør som han!* Utgangspunktet var at man ikke ønsket å hjelpe hvem som helst – man skilte på hvem som på en måte skulle fortjene barmhjertighet – hvem som var en rettmessig *neste*. Jesus rydder alle mulige hindre av veien og beskriver et vanskelig utgangspunkt. Han beskriver også hvem det var som gjorde en barmhjertig gjerning; jo - den som egentlig ikke var ansett som god i det hele tatt.

I disse tekstene/vitnesbyrdene om Jesus går han i rette med alle fordommer, hindre, sosiale rangkulturer m.m. Jesus utfordrer oss til å rekke ut våre hender til den som trenger vår hjelp og støtte – hvem enn det måtte være. Resultatet – om vi ikke tar æren for det vi gjør selv – blir at Gud får æren og hans navn blir kjent – Matt 5:16. Vi skal la vårt lys skinne for mennesker rundt oss. Da skal himmelen skinne over oss, mennesker vi hjelper og omgivelsene våre.

Hva er diakoni?

Diakoni er omsorg, nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, støtte og hjelp til fattige eller marginaliserte, gi stemme til dem som opplever utrett og å støtte den som er svak.

Det krever noe av oss. Det krever at vi er tilstede i våre egne omgivelser, lytter til mennesker rundt oss og ser dem med et blick som er inspirert av Jesu egen gjerning. Det krever uselvishet og fravær av fortjenesteperspektiv eller «tilbakebetaling».

Det gir oss den enkelte – og som menighet – en god, rett og «Gud-velbehagelig» plass i vårt lokalmiljø.

Diakonien har sitt virkeområde og fokus både innad i menigheten og utad i lokalsamfunnet.

2. Apostlenes «diakonia»

Diakonitjenesten første beskrivelse i den første menighet beskrives i Apostlenes gjerninger 6:1-7. Her ligger hovedvekten på en avlastning av apostlene for å kunne utføre de nødvendige tjenester som trengtes i den første menighet når det gjaldt å tjene de fattige og de med spesielle behov for hjelp.

Kvalifikasjonene til de som skulle velges til *diakoner* var ikke lette. De skulle ha *godt ord på seg og være fylt av Ånd og visdom*. Dette viser at det å arbeide med mennesker som trenger spesiell oppfølging og hjelp er krevende. Det viser også at det trengs en god bakgrunn for å bære dette ansvaret samtidig med åpenhet for Guds Ånd og en god porsjon visdom i håndteringen av utfordringer som møtet med hjelpetrengende fører med seg.

Vi ser raskt at tjenesten er ganske omfattende. Stefanus blir en lederskikkelse og blir steinet til døde etter falske anklager der Saulus er på anklagernes side. Det utviklet seg til en omfattende forfølgelse av de kristne og det spredte dem rundt. En annen av diakonene – Filip – var en fremtredende evangelist. Etter at apostlene utvelger de 7 diakonene er det fortellingen om to av dem – Stefanus og Filip – som fyller skriftmaterialet fram til historien om Saulus beskrives fra kapittel 9.

Det er ikke for ingen ting at Stefanus har blitt et symbol for de forfulgte kristen i verden. De som tjener de fattige og utstøtte med en himmelsk eller Guds-inspirert motivasjon får ofte smake følgene fra maktens side.

3. Inkarnasjon og det dobbelte kjærlighetsbud

At Ordet ble menneske og tok bolig i blant oss er understreket i begynnelsen av Johannes evangelium. Inkarnasjonen er en god understrekning av at ord må bli materialisert i handling for å få full troverdighet og tilstedeværelse. Gud har gått foran oss på det området også – og vist oss veien. Han kom til oss og viste oss kjærlighet først. Derfor kan også vi gå videre til andre med den kjærlighet som vi har fått.

Andre del av det dobbelte kjærlighetsbudet er at vi skal elske vår neste som oss selv – noe Jesus holder like høyt for oss som det å elske Gud (Matt 22:39). Vår neste er alle som vi kommer i kontakt med som trenger vår hjelp og støtte. I historien om den «barmhjertige samaritan» er Jesu tydelig i sin undervisning til oss om vårt medansvar her. Jesus gikk ikke forbi oss når vi som mennesker trengte ham. Vi skal heller ikke gå forbi vårt medmenneske som trenger oss.

4. Diakonien innhold og fokus

Diakoni kan beskrives som menighetens engasjement for omsorg, nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, støtte og hjelp til fattige eller marginaliserte, å gi stemme til dem som opplever urett og å støtte den svake. Tjenesten kan inneholde en rent praktisk tjeneste eller ytelse, oppfølging, menneskelig tilstedeværelse, bønn og forbønn, sjelesorg, veiledning og oppfølging.

Behovene hos oss mennesker er ofte ganske faste, men noe endrer seg over tid og i takt med samfunnsutviklingen rundt oss. Ytre belastninger kan få nye konsekvenser i livet og dermed må også diakonien følge denne utviklingen. Beskrivelsen av diakonien vil derfor alltid være i utvikling.

Korset er det beste symbolet på diakoniens tilhørighet i den kristne menighet og i det kristne livet. Det vertikale peker på kontakten mellom jord og himmel som fundamentet for alt liv og alle gode impulser og tilhørighet med Gud. Det horisontale peker på fellesskapet mellom mennesker og all den tjeneste som tilhører der.

En har forklart forskjellen på rent hjelpearbeid og diakoni slik: *alle kan drive hjelpearbeid og gjøre gode gjerninger, men bare kristne kan drive diakoni – fordi det gjøres med en himmel over livet.*

Menighetens diakonale fokus er både **innad** i menigheten blant dens medlemmer og tilhørende – og **utad** i lokalsamfunnet i Lyngdal.

I et utdrag fra **Misjonskirken Norge** sin beskrivelse av diakoni heter det:

Diakoni er kirkens omsorgstjeneste og inneholder mer enn humanitære handlinger. Vi tror at diakoni for medmennesker innebærer at Gud er tilstede og kan gjøre mer enn det et menneske kan utføre. Grunnet er nestekjærlighet og viser evangeliet i handling. Misjonskirken Norge ønsker at diakonien står sentralt i vårt nasjonale og internasjonale arbeid.

Både i nasjonal og internasjonal diakoni vil vi særlig legge vekt på den langsiktige virkningen av diakonien og vil være opptatt av at følgende kriterier oppfylles:

- 1) *Menneskelivets ukrenkelighet fra unnfangelse til død vektlegges*
- 2) *Menneskers verdighet bekreftes og forsvares*
- 3) *Menneskers rettigheter fokuseres og fremmes*
- 4) *Det settes i gang prosesser for å myndiggjøre mennesker*
- 5) *Det bygges bevissthet om likeverd mellom kjønnene*
- 6) *Det legges byggesteiner for framtidige sosiale endringer*

For internasjonal diakoni understrekes det spesielt:

Vi arbeider for å gi en utstrakt hånd til mennesker som trenger vår hjelp, støtte og oppmuntring i livet på alle plan. Diakonien har aldri satt grenser ved de som har kommet til tro på evangeliet, men rettet seg mot enhver som trenger vår utstrakte hånd. Dette har gjerne gitt seg utslag i helse- og skolearbeid, praktisk byggearbeid og utvikling av lokale samfunnsstrukturer til beste for alle. Ikke minst har vårt fokus vært – og er fremdeles – å nå dem som er langt nede på den lokale rangstigen og som kjenner seg marginalisert og forbigått.

5. Diakoni og menighet

Misjonskirken Lyngdal har gjennom hele sin historie drevet diakoni. Det har til alle tider vært satset på ulike former for omsorgsarbeid, forbønn, sjelesorg og oppfølging. Det har funnet sted spesielle satsinger direkte eller i samarbeid med andre menigheter eller organisasjoner. Det har satt sitt gode preg på mange mennesker og brakt velsignelse til menigheten og til den enkelte.

Det å gjøre Guds vilje på dette området bringer som regel alltid gode frukter med seg. Denne tjenesten er noe som blir forstått av utenforstående – de som til vanlig ikke har noen kontakt med menighet eller kristenliv. Når mennesker møter godhet eller uselvvisk nestekjærlighet skapes det ofte en respons av takknemlig undring og åpenhet. At responsen da kan føre til at mennesker kommer til tro på Gud og eller trekkes nærmere han og menigheten er en god frukt. Men det er ikke hovedmotivasjonen for å gjøre godt. Motivasjonen og grunnlaget for diakoni ligger i **Jesu nestekjærlighets-befaling og hans forbilde** – og som videre beskrives hos apostlene og tiden etterpå. Diakonien krever altså ikke noen spesiell åndelig måloppnåelse – det at menigheten eller den enkelte engasjerer seg i diakonale innsatser. Det å hjelpe mennesker har sin egenverdi og kan motiveres alene ut ifra det Jesus utfordrer oss til å gjøre – *å elske andre som oss selv*. Dette gjelder til og med våre fiender – Luk 6:27.

Vi vil derfor utvikle diakonien i og ut ifra menigheten som et svar på Jesu direkte oppfordring til oss – som en viktig tjeneste på linje med den evangeliserende og menighetsbyggende tjenesten.

Å gi Gud ære for det vi får bidra med er viktig. Det justerer vårt behov som enkeltmennesker og som menighet til å ta ære selv for noe vi får mulighet til gjøre i Guds navn og med hans hjelp. Her må det bygges inn gode holdninger og sunne måter å reagere på oppmerksomhet på – Matt 5:16.

I det følgende listes det opp diverse mulige satsingsområder i og utenfor menigheten. Mange av disse områder arbeides det med i dag. Noen områder er nye. Felles for alt er at det bør utvikles og endres i takt med utviklingen og behovet på det enkelte området. En diakoniplan er ikke et statisk dokument som skal gjelde i lang tid, men må endres i forhold til den virkeligheten vi til enhver tid lever i.

6. Forslag til satsingsområder innad i menigheten

Forbønnsjeneste

- Forbønns-team – i gudstjenester og ellers
- Forbønn og salving for syke
-

Veiledning og sjelesorg

- Utvikle team for veiledning og sjelesorg
- Overgrepssproblematikk; oppdatere retningslinjer for håndtering av dette
- Sorg- og tapsopplevelser; utvikle kompetanse og håndtering
- Generell kompetanseutvikling for ledere/ansvarlige
-

Besøktjeneste

- Besøk i hjemmene, på sykehus, på institusjon m.m.
- Omsorgsgruppa
- Strategi for oppfølging
-

Hjelpetjenester

- Flyttehjelp
- Praktisk hjelp (Godhetsdag ++)
- Eget team for spesielle praktiske innsatser i forhold til familier med store utfordringer
- Økonomisk hjelp til viktige aktiviteter for barn/unge
- Bruktlager: klær, utstyr som gis bort eller selges rimelig
- ...

Arrangementer

- Eldre-arbeid; hva er det i vår tid?
- Temakvelder-/dager for de vanskelige tider i livet
- Ekteskapskurs, Teleios-kurs, kurs med diverse tematikk som går på verdier, håp og ny start m.m.
- Kafé, samlingspunkt, (som motvekt mot isolasjon og ensomhet)
-

Bevisstgjøring, synlighet og tilstedeværelse

- Diakonens dag i menigheten – lokalt, nasjonalt og internasjonalt fokus
- Utvikle verktøy for organisering av hjelpetjenester
- Løfte diakoni som en viktig tjenestefunksjon
- Utvikle ny tilnærming/forståelse til arbeid i forhold til voksne-/eldre-generasjoner
- Bidra til utvikling av beredskap for håndtering av kriser/vanskelige situasjoner
-

7. Forslag til satsingsområder utad i lokalsamfunnet

Hjelpetjenester

- Flyttehjelp
- Praktisk hjelp (Godhetsdag ++)
- Eget team for spesielle praktiske innsatser i forhold til familier med store utfordringer
- Hjelp til asylsøkere/flyktninger med kontakt, praktisk hjelp og integrering i lokalsamfunnet
- Økonomisk hjelp til viktige aktiviteter for barn/unge
-

Veiledning og sjelesorg

- Generelt åpent tilbud til alle som ønsker samtale og hjelp
- Operativt veiledning- og sjelesorg-team
-

Arrangementer

- Arrangere åpne samlinger med tematikk som berører hverdagen for mange
- Kafé, samlingspunkt, (som motvekt mot isolasjon og ensomhet)
-

Samarbeid

- Samtale med KIA (kristens arbeid blant innvandrere) om felles initiativ
- Samtale med andre menigheter om tiltak/innsatser
- Godhetsdagen
- Delta på «språk-kafé» for integrering av nye innbyggere fra andre land i samarbeid med flyktningskonsulenten i kommunen
- Samarbeid med asylmottak, kommunale instanser, frivillighetssentral m.m.
-